

APS 1.85 183(1-2)

SIN NO TRIFLE

THE SMITTEN ROCK

THE SMITTEN ROCK.

A CHARRAIG BHUAILTE.

Tha e 'na ni àraid ann an eachdruidh chloinn Isracil, mar tha i air a cur sìos leis an sgrìobhaiche naomh, gu'm p'ainneamh leis an Uile-chumhachdach e fein a thaisbeanadh air mhodh sònruichte sam bith as an leth ach an déigh dhoibh-san soilleireachadh inludach'thoirt seachad air am mi-thaingeachachd agus an di-creidinnh; agus cha'n 'eil ni sam bith a's urrainn dearbhadh a's làidire 'thoirt duinn na so air àrd-uachdaranachd agus saorsa gràis Dhé, dheth'n robh iadsan gu h-àraid nan cusbairean cho comharraichte. Champaich iad aon uair ann an àite d'au goirte Rephidim, far nach robh uisge; agus air bli dhoibh an teinn ro-chruaidh le paghadh, thoisich iad ri coir-iomchair air Maois, agus ri dhian-chuir, thuige gus na h-uircas-bhuidhean fuidh'n robh iad a leasachadh air ball. Bha iad eadhoin an ìmpis a chlachadh 'chionn an tabhairt amach as an Eiphit, mar a chàin iad, a chum cuir as doibh. Cha b'e sin amhàin ach ghabh iad air an aghaidh calg-dhìreach 'nan ana creidinnh, agus nochd iad a bli gun carbs' ac' ann an cumhachd agus freasdal Dé. "Thoir dhuinn uisge" dh'iarr iad "chum as gu'n òl sin. C'arson so, a thug thu 'mach sinn as an Eiphit chum sinn fein a mharbhadh agus ar clann? Am bheil an Tighearna" dh'fheòraich iad gu dìmeasach, "am bheil an Tighearna 'nar measg no nach 'eil?" Agus so rinn iad dìreach an déigh an saoradh o làmhan an naimhde, le àircamh mhiorbhuile mu seach a leithid's nach fhac' an saoghal riamh—an déigh do'n Uile-chumhachdach samhluidhean faicsinneach a làthaireachd fein a dheonacha' dhoibh gu còmhnuidh 'ghabhail maille riu, agus a chuim an stiùradh o là gu là ann am meall tein' agus neoil—agus an déigh dhoibh le mìorbhuilean a fhreasdail, lòn fhaotainn a shàsachadh an acrais ann am fàsach Shin, agus uisg' ann am Màrah gu fuasgladh a thoirt doibh o'n cheart theinn fuidh'n robh iad a nis air cho

beag ceill a 'gearan. Aen am feirg cuimhnichidh an Tighearna trècair. An aite 'thoirt air na h-Israelich mòrachd a' cheartais fhulang, tha e as ùr a' foillseachadh dhoibh mòrachd a ghràis. An àit' inneal a dheana mh do'n t-slait sin a bha'n laimh Mhaois gu breitheanas an lorg an eannaire a dheanamh orra, mar a bhuin e air mhodh cho comharraichte ris na h-Eiphitich, tha e 'ga h-òrduchadh mar mheadhoin a dh' fhoillseacha' comhla' 'iochd agus a eumhachd ann am fuasgladh 'thoirt doibh 'nan teinn. Tha e 'g aithne do Mhaois dol air aghaidh gus an tigcadh e gu earraig àraidh ann an Hòreb—ann an sin Seanairean Israeil a chruinneachadh, à chum as gu'm biodh iad 'nam fianaisean air a mhìorbhuil a bha e gu oibreacha' nan làthair—le a shlait e bhualadh na creige, as am brùchadh amach gu h-ealamh—cha b'e teine ehum an sgrios, mar a dh' fhaodta gu nàdurra fiughair a bhi ris a theachd o'n aillbhinn chreige sin, ach sruth do uisge ath-ùraichaidh a shàsachadh iotadh a phobuill mhi-thaingeil, agus a chum an leanailt 'nan slighe uile fad' an turais 'san fhàsach. Agus rinn Maois mar sin ann an sealladh sheannairean Israeil, Ecsod. xvii. 6. Smaointich cia mar an sin a dhian-ruitheadh an sluagh dus-nèulach gu bonn na creige as an robh an t-uisg' a' brùchadh d'an ionnsuidh! Faic cia mar tha iad a' foirneadh ann cinn air aghaidh chum an nuadh-thobair shlàinteil! mar tha iad a' ruith chum an ceann-aghaidhean loisgeach ionnlad, agus fionnachd fhaotainn d'an teanganna tiorma 'san t-sruth phrìseil a tha 'nis a' teanna' ri maomadh mu'n cuairt doibh? agus am feadh 's a ta thu a' comhpairteacha' do'n chobhair sin, (nach urrainn cainnt ainmeachadh) a tha iadsan a' mothlachadh, faoda' tu seasamh maille ri Maois a' beachdachadh air uile mhaitheas Dé d'a shluagh, agus éigheach anach leis-san, "is sona thu, O Israeil! co tha cosmhuil riut, O shluagh a shaoradh leis an Tighearna!"

Tha e coltach gu'n d'rinn a mhìorbhuil chomharraichte so aig Sliabh Horeb drùghadh nach bu bheag air uile theachd Israeil, agus tha ath-chuimhne shònruicht' air a dheanamh air 'sna linn-tibh 'na dhéigh sin. Tha Maois an cainnt dhrùighteach a' cuir a phobuill 'an cuimhne d'a thaobh, Deut. viii. 15. Ri linn Nchemiah, tha na Lebhithich, aig a h-aon do na traisgibh suidhicht' ann 'san teampull 'an Ierusalem, 'ga ath-aithris do'n choi-

thional a bha cruinn 'an sin, còrr a's mìle déigh dha tachairt, Neh. ix. 15. Tha Rìgh a' cumail beo-chuimhne mholaidh air an am na dàna àgh'or a dh' ainmichear air-san, ag aon Salm, " O thugaibh buidheachas do'n gairmibh air 'ainm, foillsichibh a'm' measg nar ghniomhara. Dh' fhosgail e a' chreag, agus uisgeachan amach ; ruith iad air na h-ionadaibh mar abhuinn," Salm cv. 1, 41 ; agus ann an Salm " criothnaich a thalaimh an làthair an Tighearna, làthair Dhé Iacoib ? a thionndaidheas a' charraig gu linne uisge, an ailbhinn gu tobar uisge," Salm cxiv. 7, 8. Tha'm fàidh Isaiah 'toirt iomra' air mar mhisnich do'na h-Iudhaich ann an ro' bheachd air am piltinn o Bhabilon, Isaiah xliii. 19, 20 ; xlviii. 21. Agus an ni tha gu spioradail air a chiallacha' leis tha'n t-Abstol Pòl gu soilleir a' seoladh dhuinn, 'nuair ann an sgrìobhadh chum nan Corintianach tha e ag ra', gu'n d' " ith an athraichean uile a bha fuidh'n neul, agus a chaidh tre'n mhuir, do'n aon bhiadh spioradail, agus gu'n d'òl iad uile an t aon deoch spioradail ; oir dh'òl iad do'n charraig spioradail sin a lean iad : agus b'i a' charraig sin Criosd," 1 Cor. x. 4. Tha na briathra so an Abstoil a' fosgladh suas an iomlain do'n stéigh-theagaisg, oir tha iad a' nochdadh gu'n robh a' charraig ann an Hòreb o thùs 'na samhla' freagarach air ar Tighearn agus ar Slànuihear Iosa Criosd.

Is e tha ri bhà air a thuigsinn le samhla' ni-éigin a ta ann an cuid àraidh d'a bhuaidhibh no do nithibh a tha 'na chomh-chuidcachd, air a dheanamh iomchui' agus air a shònrachadh gu foillseachadh a thoirt mu ni-éigin a tha ri tachairt, no neach-éigin a tha ri bhith an déigh làimhe. Mar so bha Ionas a bha trì làithean agus trì oidhecan a'm broinn an éisg 'na shamhl' air Criosd a bha trì làithean agus trì oidhecan ann an cridhe na talmhuinn Mat. xiii. 39. Mar so chaidh àithne do Escciel e ghabhail caltuinn bearradair agus air dhòigh shònruicht' am falt a roinn agus a dhcannamh ris a réir 's mar a chaidh a sheoladh dha, mar shamla' air ni 'bha ri tachairt an déigh làimhe, agus a th'air a mhincachadh air ball 'nuair tha e air a ra', " is i so Ierusalem," no samhla' air Ierusalem, Eccc v. 5. Agus 'an àm a bhi suidheacha' sàcramaint na supeir, ghlac ar Tighearn aran, agus bhris se e, agus

thubhairt e, is e so mo chorp sa, a' ciallacha le sin gu'n robh an t-aran a rinn e bhriscadh 'na shamladh air a chorp san a bha gu bhi air a bhriseadh air a' chrann, Matt. xxvi. 26. Ann 'sa cheart sheadh cheudna tha 'n t-Ab-stol, air dha bhi a' ciallacha' carraig Hòreb ag rà, gu'm b'i a' charraig sin Crìosd, 'se sin, gu'n robh i 'na samhla air Crìosd—sgàile nithe ri teachd—aig an robh a' bhrìgh ri fhaotainn ann an Crìosd fein.*

Beachdaichinnid uime sin air Mac Dhé mar a' charraig bhualte na h-Eaglais Chrìosduidh.

Bha e air a bhualadh. Cuimhnich an dòigh anns an d' fhoillsicheadh e 'san t-saoghal. Cha robh 'na phàrantan ach Galiléich bhochda thàireil—bu stàpull anns an d' rugadh e—prasach nan each bu chreathall da. Ann an làithibh òige b' éiginn da bhi dian-shaoth' reachail, agus nuair a thoisich e air a mhinistireachd mar eadar-mheadhonnair a' chomh-cheangail nuaidh, b'iad doilghios agus dimeas, agus sgios agus uireasbhuidh, bu ghnath choimpanaich dhà. Lèug' eachdruidh. Nach fulangas agus doilghios gun fhois i o thùs gu deireadh? Bha 'n fhrèumh o'n do ghineadh e ionann is machair air an d' thàinig lòm-sgrìos obann le osaig onèamh—" bha e mar fhrèumh a talamh tioram." Bha esan e féin air a nochdadh mar mheangan a fhuair gaiseadh le cumhachd teinnteach an adhair,—“ dh'fhàs e suas mar fhaillein.” Agus 'na chliù bha e coltach ri bhi mar neach air 'n do theirinn mallachd uamhasach agus coitcheionn éigin nach b'urrainn a bhi air a ghairm air ais,—“ dh'fholuich daoine mar gu'm b'ann an aghaidh uaithe,”—bha e mar mhasla'n t-sluaigh, agus air a dhimeas le daoineibh,—iadsan uile 'chunnaic e, rinn iad fanoid air; chuir iad car 'sa bheul agus chrath iad an ceann ris.” Gabh beachd air cùntas a dheuchainn agus fhulangais, agus thoir fa'near cia mar a bha e'n sin air a bhualadh,—“ Thug iad uile breth 'na ghaidh gu'n do thoill e 'm bàs, agus thòisich iad ri ugaid a thilgeadh 'na aodann, agus ri 'aghaidh a

Faodar 'n so a thoirt fa'near, mar tha Eaglais na Ròimhe chainnt a ghnàthaich Crìosd 'an am bhi 'suidheacha' Sàcramaint Suipeir a' cumail amach nach samhlaidhean idir an t-aran agus am fion 'san t-Sacramaint sin ach fhìor chorp agus fhuil-san; nach bheil nrad chòir ac' o chainnt an Ab-stoil “ b'i a' charraig sin Chrìosd,” air a theagasg gu'm b'i a' charraig ann an Hòreb da rìreadh fìor phearsa Chrìosd.

chòmhach, agus ri 'bhualadh le'n dòrnaibh, agus ri ra'ris, co e bhuail thu? agus bhuail na seirbhisich le 'm basaidh e." " Air do Philat a sgiùrsadh, thug e thairis e chum a bhi air a chènsadh. Agus thug na saighdearan leo e do thalla a' bhreitheanais, agus chruinnich iad d'a ionnsuidh a bhuidheann uile de shaighdearaibh, agus rùisg iad e, agus chuir iad uime falluing sgarlaid, agus dh'fhugh iad crùn droighinn, agus chuir iad in'a cheann e, agus slat chuilce 'na làmh dheis, agus ghlac iad an t-slat chuilce agus bhuail iad 'sa cheann e." Gabh beachd mar an ceudna mar tha iad a' buanachadh 'nan an-ìochd 'na aghaidh, am feadh a ta esan le saor-ghràdh neo-chrìochuach a' tionndadh ris na mnathaibh air an t-slighe dh'ionnsuidh Gholgòta, agus ag ra', " A nigheana Ierusalem, na guilibh air mo shonsa, ach guilibh air 'ur son féin, agus air son 'ur cloinne." Beachdaich cia mar tha iad 'ga thogail suas air a' chrann, agus a' sparradh nan tàirnean 'na làmh an agus 'na chasan naomha, agus sin air a cheart am 'san robh esan a' cuir suas na h-ùrnuigh sin gun choimeas as an leth-san, " Athair thoir maithneas doibh, oir cha 'n 'eil fhios aca ciod a tha iad a' dcanamh!" Agus an déigh an t-seallaidh chaoimh do labhairt sin a thug e air Muire agus Eoin, agus na 'm briathra gràidh leis an robh e 'gan earlachadh còmhla,—agus an déigh nam briathra deireannach, " Ata e crìochnaichte!" faic mar a shàth an saighdear gun ìochd an t-sleagh 'na thaobh, agus air ball thainig a mach fuil agus uisge Smaointich air na nithibh sin uile, agus abair mar robh an duine so air a bhualadh da rìreadh!

Gidheadh, cha b'ann o aobhair o'n leth a muigh, a dh'fhuiling Mac Dhé na pianta bu ro chràitiche. " B'iad fulangais anama," mar tha aon 'ga chuir an céill, "anam-fhulangasaibh." Bha e " air a smachdacha' le Dia agus air a chlaoidheadh." Dhùisg claidheimh an Uile-chumhachdaich, agus bhuail e am fear bu choimpir dha. Air an aobhar sin b'éigin da cràdh inntinn fhulang a bha esan 'na aonar comasach air a thuigsinn, oir bha an dìoghaltas neo-chrìochnach agus sìorruidh a thoill peacanna 'shluaigh uile, air an cruinneachadh a dh'aon àit, agus air a leagadh air san còmhla.' Ann an so bha ni-éigin mì' uair a b'uamhsaiche na uile bukuilibh a naimhde saoghailta,—ni-éigin a tha coltach ri dùlan a thoirt do na Scriobtuiribh a làu chur an céill, agus nach urrainn iad anmeachadh ach cruaidh-ghleachd anama,—ni-éigin d'

do ghairm an Slànuighear féin cumhachd an dorchad-agus le chudthrom a dh'éignich e gus na briathra a chuireadh dèurach 'sa chridhe éighcach amach, ha m' anam ro bhrònach, eadhon gu bàs." "Athair tha e comasach, rachadh an cupan so seachad orm."

Mo Dhia, mo Dhia, c'arson a thréig thu mi !"

Bha e air a bhualadh air ar sou-ne. Cha'n 'eil Dia a deanamh ni sam bith 'an dìomhanas ; agus cha'n 'eil e a' deanamh ni nach 'eil gu neo-chrìochnach freagarach ris a' cheartas sin a tha 'cur 'an céill nach urrainn a bhi 'n lorg a pheacaidh ach peanas amháin. 'Nuair tha e a' bualadh duine le cràdh agus àmhghar goirt, 's ann a chum a smachdachadh air son scacharanaibh a chaithe-beatha, air neo a chum oileineachadh le teagasg fallain agus eolas uime féin agus mu dhleasannais na beatha. Ach 'nuair a bhual e an t-àrd bhuachaille maith, cha b'ann mar so. "Bha Esan naomh agus neo-lochdaeh ; " cha b'aithne dha peacadh ;" agus " annsan bha folaichte uile iomlaineachd a ghliocais agus an colais." B'ann mar urras agus fear-ionaid an neo-fhìrein agus a' chiontaich, a bha an t-Aon Naomha agus am Fìrein aù a smachdachadh agus air a chlaoidh. " Gu deimhinn ar n-anmhuinneachd ghiulain e, agus ar doilghiosan dh'iomchair e. Lotadh e air son ar peacaidh-ne ; bhruthadh e air son ar n-aingidheachdan ; leagadh air-san smachdachadh ar sìth." Bha'n einne-daonna gu h-ìomlan ullamh gu dol a dhìth, an uair, ann an saibhireachd 'ìochd, a sheas esan eadar iad agus ceartas, agus a thubhairt e, " Feuch a ta 'm i teachd a ghiulan na buille—tuitcadh i ormsa." Mar a dh'fhaodta meadhoin a bhi air a dheanamh do shlait Mhaois a chum breitheanasuibh néimh a dh'ìoladh a nuas air na h-Israelich, amhuil sin dh'fhaodadh slat feirge Dhé bhi air a sineadh amach 'an aghaidh uile ehloinn nan daoine, agus iad a bhi gu buileach air an sgrìos Ach 'na àite so bha i air a tionndadh air Carraig nan Al ; agus o'n lot a dh'fhosgail i 'n sin, thàinig a mach sruth neamhaidh, a bhitheas, anns na h-uile a bhlaiseadeth, air fhaotainn a' sruthadh suas chum na beatha maireannaich.

O ! 's ann ni 's eruaidhe na a' charraig ann an Hòreb : dh'fheumas cridhe an duine sin à bhi, air nach drùigh gràdh an Fhir-shaoraidh ! Mo thruaighe ! cia lion cridhe cruaidh—fuar, neo-mhothachail, gun toirt fa'near, a dh'fheumas a bhi 'san t-saoghal,—seadh anns gach

comhchruinneachadh do luchd-aidmheil crìosduidh!—Bha Trophimus 'na dhuin' òg a bha do'n àireimh so. Air dhà fiosrachadh a bhi air a bhuileachadh air ann an làithibh 'oige m'a cheud-thòiseacha' teagaisg a' chreidimh chrìosduidh, bha eolas ro-mhion aig air an dòigh a chum peacaich a thearnadh tre iobairt Mhic Dhé; agus re tamull shaoil e gu'm bu leòir so gu 'dheanamh 'na fhìor chrìosduidh. Gidheadh, ri h-ùine, chaidh fhoillseachadh dhà nach bu leòr an fhìrinn a thuigsinn a reir teagaisg o'n leth a muigh,—gu'm feumadh i thuilleadh air sin a bhi air a faireachdainn a thaobh cleachdaidh 'san taobh a stigh. Ach bha e fiosrach nach robh i air a faireachduinn mar sin leis-san. Bha cridhe cruaidh reòidht' aige,—agus dh'aithnich gu'n robh,—agus rinn e bròn air a shion,—agus dh'asluich e gu dùrachdach gu'm bitheadh e air adheanamh tais agus air a mhaothachadh. 'Na dhéigh so uile bha 'chridhe a' mairsinn 'na chridhe dùr agus neo-mhothachail. Thòisich e ri mòr-shaothair agus ùine 'chaitheamh ann an ùrnuigh agus am beachd-smaointeachadh, gu sònruicht' air fulangais an t-Slànuighear as a leth-san. Bha e a' lèughadh an treas caibidil dèng thar an dà fhichead do Isaiah. Rinn an còigeamh rann gu sònruichte greim air 'inntinn,—rinn e stad aig an earainn m'a dheireadh—“le a' chrèuchdaibh-san shlànuicheadh sinne;” agus 'ga striochdadh féin sìos fuidh 'n tromluchd smaointe a rinn na briathra sin a dhùsgadh suas 'na uchd, dh'fhairich e iad tuille 's cumhachdach gu cuir 'nan aghaidh. Bha aiteamh an duin' an leth a stigh air tòiseachadh,—bha na géimhlibh anns an robh a' chridhe air a cheangal suas cho fad'a dh'ùine air an cur o chéile, agus chaidh esan a chur fa sgaoil. Gus an là an diugh, 'nuair a tha 'n saoghal agus a blhuairidhean ullamh chum an làmh reoidhte 'leagadh air 'anam, agus 'uile chumhachda spioradail's gach drùghadh a rinneadh air a thìormacha' suas, tha esan a' deanamh fèum do 'n leigheas chéudna,—do dh'ath-smaointeachadh cràbhach air fulangais Chrìosd mar an t-urras air a shonsan; agus o uair gu h-uair tha e 'g iarruidh a smaointean an-dàna fhaotainn fuidh' cheannsal, agus an uail a ta 'togail a cinn ann a smachdachadh le bhi tigh 'u thairis air na briathra drùighteach* sin, “le a' chrèuchdaibh-san shlànuicheadh sinne.”

* Britathra aithri' air cuimhne

Smaointich a nis air na beannachda a ta a' sruthadh o'n charraig bhualte fuidh 'n t-Soisgeul.

An robh am fuasgladh mu' bheil an t-Abstol Eoin a' toirt cùntais, a fhuair an duin' òg o'n staid dhall anns an d'rugadh e, agus a ghabhail a steach gu solus àgh'or grèine 'niheadhoin-là; an robh so, saoil thu, 'na atharrachadh aoibhneach? O mòran ni's aoibhniche tha atharrachadh a dheanamh air an anam* o rioghaehd an dorchadais gu solus iongantach an t-soisgeil, trid-san a's e féin an solus fìor a ta 'soillseachadh gach uile dhuine tha teachd chum an t-saoghail spioradail.—An robh togail cuirp Làsaruis o'n uaigh 'na mhùthadh glòrmhor? Cia glòirnihoire gu mòr an ni bith neo-bhàsmhor a thearnadh aig aon àm† o bhinn agus staid a bhàis spioradail sin fuidh 'm bheil an cinne-daonna gu léir a thaobh nàduir 'nan luidhe, agus anns am feumadh iad a chaidh fantuinn, adhlaiot' ann am mòr-dhoimhne dorchadais agus ca-dòchais, mur bhithheadh fhulangais-san a bhàsaich agus a cheansaich am bàs, agus a ta beo chum a bhicatha mhaireannach a thabhairt do mheud's a chreideas 'na ainm? Naeh robh an t-saorsa sin 'na saorsa chumhachdach a dh'fhiosraich na h-Israelich 'nuair thugadh iadsan a mach as an Eiphit, far an robh iad cho fad air an cumail fuidh' dhaorsa, agus a bha iad fa dheireadh air an socrachadh ann an sìth agus sonas Chanaain? Bha. Aeh gu neo-chrìochnach ni 's ro-shòlasaiche tha saorsa 'n anma thràilleil o dhaorsa na truail'eachd; a thoirt o bhi a' crìonshearghadh fuidh 'fhuar-dhealt bharailean an t-saoghail so, agus a dhainghneachadh fa dheireadh ann am phàrrais Nèimhe, gu bhi giùlan toraidh agus blàth ann an tomhas iomlan na maise bhith-bhuan, agus gu bhi nis agus a ris air a shàsachadh le saibhireachd na sìth. Agus an urrain thusa co'-mhothaehadh a bhi agad ris na h-Israelich, 'nuair a chaisg iad an ìotadh anns an t-sruth a thàinig o'n charraig ann an Hòreb, agus a chunnaic iad i 'gan leanailt 'nan turus trid an fhàsaich? Ach ciod e 'n t-iomlan do'n chobhair a dh'fhiosraich adsan an sin, no 'n t-iomlan do'n ghàirdeachas a mhothaich iad, 'an coimeas ris a chobhair sin agus ris an aoibhneas a tha 'm peacach aig am bheil an cridhe brist' a' faotainn air dha bhi a' creidsinn, 'nuair tha e air a dheanamh comasach air beannaehdaibh na slàinte 'chur ris féin mar ni anns am bheil scalbh-chòir aig-san, air a bhi beo gach aon là ann an earbsa ri gràs an Fhir-

shaoraidh, agus a chòir phearsanta aithneachadh agus a thagra' ann an gnàth eadar-ghuidhe Mhic Dhé?

Ah! cia lion neach, agus sin cuideachd a'm' measg na h-aitim a ta 'gairm dhiubh féin criosduidhean, agus aig nach 'eil uair sam bith teagamh nach scalbhaich iad fa dheireadh aoibhneas nam Flaitheas, a tha gu tur 'nan coigrich do'n bheatha a ta air a caitheadh tre chreidimh agus sìor-earbs' ann sa ghràs a ta ann an Iosa Criosd!—nach 'eil a faircachdainn fèum ac' air a leithid do chaithe-beatha, agus aig nach 'eil colas air a bhcag do na beann achdaibh a ta fuaighte ris, seadh fòs a ta 'ga mheas mar ni taireil agus faoin! Ged nach b'urrainn an leithid so do mhuinntir ach léirsinn fhaighinn car tiota air cor agus suidheachadh an anama do réir 's mar tha iad air am meas ann am barail Dhé na firinn, ciod an cumhachd leis am bitheadh e air a dhearbhadh orra, nach robh 'san dòchas a bha iad fad na h-ùine 'g árach ach mealladh diomhain, agus mearachd millteach!—Nam b'urrain doibh ach blasad air na sòlasaibh a ta ceangailte ri staid co'-chomuinn maille ri Mac Dhé, cia fursad a bhiodh e innse dhoibh nach robh iad ach da rìreadh marbh am feadh 's a bha iad beo; agus cia grad a dhùisgadh iad le mothachadh eagalach air ro-mhèud an truaighe, ni 's e fìor chor gach aon neach, ciod air bith aidmheil a ta e gabhail air féin, agus cia air bith eo tearuinte 's a dh'fhaodas e bhì a' gabhail seasgair-eachd dha féin a'm' measg tlàth-chainnt an t-saoghail, a tha 'na choigreach do bheatha Dhé agus fad' as Ùaithe-san a's e aon tobar an fhìor shonais!

Cidheadh, cha ruigear leas a sinointeachd a thaobh an duine dhiadha' gu bheil a shlighe 'n còmhnuidh air a breacadh le blàth-luibhean taitneach, agus gu'm bheil e 'sa mhionaid a'm' bheil e fàs 'na naomh air atharracha 'gu dùthaich far nach 'eil bròn no eagal. Cha 'n ann mar so a tha 'chùis; oir cha b'urrainn e bhì freagarach ris na rùintibh gràsmhor sin a th'aig Dia do thaobh a' chloinne féin, mar tha iadsan a' fòghlum le fiesrachadh gach là ann an coilionadh nan rùintibh sin, leis am bheil e 'gan ullachadh, do rèir a ghliocais uochriochnach féin, chum a bhì fa dheireadh agus ann an èm iomchuidh air an saoradh o gach uile iomaguinn agus elaidh. Ach thà e 'deanainh feartaibh a Spioraid freagarach do gach cor anns am faod iad a bhì 'nan staid deuchainn; agus dìreach a rèir 's mar a ta iadsan gu stéigheil a' dlùth-leantuinn ris an t-Slànuighcar agus ag

earbs' as, tha iad 'gam faireachdainn féin nigh air n-uigh a' faighinn buaidh araon air imcheist agus air peacadh. Thoilich e 'n t-Athair gu 'm biodh anns "a' charraig Crìosd" gach nìllo iomlaine a' gabhail còmhnuidh, agus as a' lànachdsan gu'm faigheadh gach neach a ta a' creidsinn, agus gràas air son gràis. Tha'n saoghal a ta làthair dhoibli-san mar a bha 'in fàsach do cloinn Isracil, —tha iad' nan coigrich agus 'nan luchd-cuairt mar a bha an athraichean uile, Ach tha 'an sruth o'n "Charraig Bhualte" 'gan leantuinn gach aon chèum d'an turus, agus uaithe so tha iad a' faotainn an *t-sòlais a's iomlaine agus gach comh-fhurtachd, ciod air bith staid intinn gus am bheil iad air an gairm chum an dearbhadh.

"An robh e air a bhualadh air mo shonsa?" deir an t-aithreachan iriosal: "uime sin faodaidh mine uisge 'tharruing a tobar na slàinte 'chaidh fhosgladh suas annsann, agus maitheanas gu saor fhaotainn a'm pheacanna gu léir." "An b'ann as mo leth-sa 'bha Esan air a bhualadh?" their an creid'each lag agus meath-chridh-each; "air an aobhar sin faodaidh mise òl do thobar na beatha, agus a bhi air mo neartacha' gu imeachd air m' aghaidh le gàirdeachas, oir Annsan tha m'uile thobraiche fìor-uisg' air nach d' thig fàilinn." "An robh Carraig nan Al air a smachdachadh agus air a chlaoidh-cadh air mo shonsa?" meoraichidh an deisciobul a th' ann an trioblaid no air a thréigsinn a thaobh cho'-fhurtachdaibh aimsireil; "air a smachdachadh le slat feirge Dhé, gus an do dhòirt e 'mach 'anam gu bàs? Agus am bi mise air mo leagadh sìos le dìobhail misnich am feadh 's a ta e car uine ghearr 'gam smachdachadh le buille shèmhil a' ghràidh, chum as anns na h-uile ni gu'm bi mi air mo strìochdadh 's air mo chur an co'-choslas ris-san. Cha bhi: is Esan mo thearmunn is mo neart. Tha abhuinn ann, agus ni a sruthibh cathair Dhé ait; naomh-ionad phàillìun an Ti a's àirde. 'Nuair a ta mo chridhe sàrnichte agus air fannachadh, treoraichmi a chum na cairge a's àirde na mi féin." "Air mo shonsa bha Esan air a smachdachadh, "breithnichidh an t-anam a ta caithe le cùram agus air a dhearbhadh;—iarram Air-san, agus bheir e dhomh uisge beo. A Thigh-earna thoir dhòmhs' an t-uisge so o'n charraig bheo, chum 's nach bi tart orm an deigh air sruthibh truailli' na talmhuinn. O Dhé! tha tart air m' anam an geall ortsa; tha miann is ciocras air m'fheoil an geall ort 'san tìr rothioram agus thartmhor so, fàx nach eil uisg' air bith

Ach gheall thusa, nuair a bhiteas am bochd agus am fèumach ag iarraidh uisge, agus nach'eil e ann, 's a bith-eas an teanga a' tiormacha' le tart, gur tus' an Tighearna' a dh'èisdeas riu, gur tu Dia Israeil nach trèig iad. Dean thus 'eadhoin am fàsach so 'na linne uisge, agus am fonn tartmhor so 'na thobraiche uisge. "Bha, Carraig bheannaichte na slàinte," deir an t-anam a ta ullamh agus déigheil air an t-saoghal so fhàgail 'na chuim fein, "bha thus' air do bhualadh as mo leth-sa; agus O cia sòlasach a dh' fhairich mi do shruthaibh àgh' or ann an Gleann so Bhaca! Bu mhiann leam a nis e bhi air a cheadacha' dhomh ruigheachd suas far am bheil Ard Mhàthair-uisge nan sruth aoibhneach, agus òl do'n abhuinn fhior-ghloin do nisce na beatha, soilleir mar chriostal, a tha teachd a mach a rìghchathair Dheè, agus an Uain. A deir an Spiorad Thig, agus a deir a Bhean nuadh-phòsda, Thig-eadh an neach airambheil tart. O thigeadh do sheirbhiscach a ta'n geall air teachd, agus gabhadh e uisge na beatha gu saor, gu saibhir, agus gu bith-bhuan!"

A dhuin' òig 'gam bheil an inntinn ea-trom air bheag cùram! Fèumaidh iad sin a bhì'nam briathraibh iongantach agus gun seadh leatsa! An do ghabh thu riamh truas do dh' fhear-turuis bochd sàrnichte, a bha'n tòir air sruthan beag no caochan-éigin ri taobh an rathaid anns an lughdaicheadh e 'iòtadh do-fhulang; ach, mo thruaighe! aig nach robh fios ciod a cheart àit anns am faigheadh se e, agus a thòisich ri òl a dig shalaich-éigin do dhroch uisge tàmh, am feadh, dlùth do laimh, ach neo-aithnichte dhàsan, bha abhuinn do uisge fìorghlan neo-choimeasgta? No, n'an roighnicheadh am fear turnis cèudna so, 'nuair a bha'n sruth fìorghlan fallain air a sheoladh dha, 's a fhuair e ioma' cnireadh agus a dh' asluicheadh air a ris agus a ris co' pairteacha' dheth gu thoil,—na'n gabhadh e an deigh so uille mar roghainn a bhi 'g aornagan 'sa chlàbar sgreamhail, agus leanailt air bhi a' tarruing suas a shalchair le cìocras—nach measa' tu e mar neach thar a bheachd? A pheacaich gu'n chùram! is tus' an duine sin. Tha thu a' cur an ni sin a ta searbh 'an àit an ni a ta milis, agus a mhilis 'an àit an ni a ta searbh. Tha thu 'g iarraidh do lòn a'm measg nam plaosg air am bheil na mucan a' beathachadh, agus d'uisge 'sna dige neo-ghlan far an caisg na h-asail fhiadhaich an iòtadh. Is ann 's an t-saoghal agus 'na thoil-inntinnibh truailli' tha do thlachd

gu h-iomlan; agus thréig thu Tobar nan uisgeacha beo sin a bheir beath' agus sòlas, agus a tha a' furan ort gaeh taobh a thionndai'eas tu sòlas a ghabhail annta. 's òl asda gu saibhir. Ach e' uime 'n eion céille so? Feuch, "A' Charraig Bhualte:" Crìosd air a ehèusadh air son ceann-feadlana nam peaeach,—eèusda air do shonsa. "An latha m'a dheireadh, latha mòr sin na feisde, sheas Iosa agus ghlaodh e, ma tha tart air neach sam bith thigeadh e 'm ionnsuidh-sa, agus òladh e." "Agus a deir an Ti a ta 'na shuidhe air an rìgh-ehathair, bheir mi dhàsan air am bheil tart, do thobar uisge na beatha gu saor." Mar is beo mi, deir an Tighearna, eha'n 'eil tlaehd agamsa ann am bàs an aingidh, aeh gu'm pilleadh an t-aingidh o shlighe, agus gu'm bitheadh e beo. Pilibh, pillibh, o'r droch shlighibh; e' arson a bhàsaicheas sibh, O thig' h Israeil! "Feuch, a taim a'm' sheasamh aig an dorus agus a' bualadh; ma ehluinneas neach sam bith mo ghuth, agus gu'm fosgail e'n dorus, thig mi 'steach d'a ionnsuidh, agus gabhaidh mi mo shuiper maille ris, agus esan maille nùmsa." "Uime sin tha e comasach orrasan a thearnadh gus a ehuid a's fhaide a thig a dh'ionnsuidh Dhé trid-san, do bhrìgh gu' bheil a beo gu siorruidh gu eadar-ghuidhe 'dheanamh air an son." "Ho! gaeh neach air am bheil tart, thigibhse chum nan uisgeacha; agus esan aig naeh 'eil airgiod, thigibh, eeannaichibh agus itlibh; seadh thigibh, eeannaichibh, gun airgiod agus gun luach, fion agus bainne." "Feuch, a nis an t-am taitneach; feuch a nis latha na slàinte." Iarraibh an Tighearn, am feadh a ta e r'a fhaotainn; gairnibh air, am feadh a ta e am fagus. Tréigeadh an t-aingidh a shlighe, agus an duine èacorach a smaointe; agus pilleadh e ris an Tighearn, agus noehdaidh e tròear dha; agus ri ar Dia-ne, oir bheir e maitheanas gu pailt." "Oir dealaichidh na sléibhtean ri'm bunait, agus atharraichear na beantaibh as an àit: ach cha dealaich mo ehaoimhneas riusta, agus eha'n atharraichear coimheheangal mo shith, deir an Tighearn, aig am bheil truas dhìot."—A' CHRIOCH.

